

Dřevěný stůl

„Vaše výsosti, už je čas. Máme podávat večeři?“

„Ještě ne, počkáme.“

„S vaším dovolením zajdu do zahrady.“

„Samozřejmě. Malore, proč tu máme dřevěný stůl?“

„To je tradice, výsosti. Ostatně zatím se nikomu nepodařilo ho odtud vystěhovat.“

„Proč umíráme, Malore?“

„Protože jinak by o nás nikdo nezpíval písně, výsosti.“

„Píseň o Baldorovi. To zní vznešeně.“

„Zajisté, výsosti.“

„Zůstane tu po mně jen jméno. Že ano?“

„Ano výsosti, ale po někom nezbude ani to.“

„Otec ještě nepřišel?“

„Ještě ne. Očekáváme ho až po setmění.“

„Mého bratra očekáváme již nyní.“

„Oh. Promiňte, výsosti. Málem bych zapomněl. Zajdu do zahrady.“

„Počkám.“